

3. Íme, neked én azt nyilván felelem,
Hogy hegedülésemet elfelejtem
Előbb, hogynem a Jeruzsálemet.
Míg e fogságban tartnak engemet,
Inkább ínyemhez ragadjon én nyelvem,
Ha Jeruzsálemre nem óhajt szívem!
4. Az Édom fiairól emlékezzél,
És nékiek azt, Uram, ne engedd el,
Amit ők akkoron kiáltottak,
Midőn Jeruzsálemet rontották:
„Fosszad, fosszad Jeruzsálemnek népét,
Földig lerontsád minden épületjét!”
5. Te, Babilonnak leánya, meghiggyed,
Hogy végre még por-hamuvá kell lenned!
Boldog, aki tenéked e dolgot
Mefizeti, e méltatlanságot,
Ki öledből gyermekidet kirántja,
És az erős kösziklához paskolja!

” Gondoljatok a távolból is az Úrra, jusson eszetekbe Jeruzsálem!
(Jer 51,50b)